

51. Det var en dejlig Foraarsstund.

(Hvad Lærken sang.)

Scherzando.

Julius Steenberg.

p e leggiero 1. Det var en dej - lig For - aarsstund, blidt

drøm - te Land og Sø, og Blæ - sten tog sig Or - - lov og

svang sig o - ver Ø, men Lær - ken blev og sang der-hjemme, men

poco rall. dim. *a tempo*
Lær - ken blev og sang der-hjemme, og sang der-hjem - - me:

1.2. 3.
2., Højt

2. „Højt løfter mig mit Vingepar,
Dog Dalen dybt jeg ser,
Dernede ser jeg Tvende,
Hvor Busken kjærligt ler—
Jeg tror, de plukke røde Roser,
Saa liflige, saa røde Roser,
Saa røde Roser;

3. Ungersvenden plukker dem
Af Pigens søde Mund;
Hun bytter dem mod andre
Fra Elskovs fagre Lund—
Men aldrig, aldrig end jeg skued
De Roser, der saa dejligt lued,
Saa dejligt lued.“

Carl Andersen.